

OVV ČSSD Praha 8 informuje

Interní zpravodaj obvodní organizace ČSSD Praha 8

Vydává OVV ČSSD Praha 8, Náhorní 6, Praha 8, pro interní potřebu členů obvodní organizace. Kontaktní email ovv.praha8@socdem.cz. Nešlo redakční ani jazykovou úpravou.

První číslo, ročník II.

Prosinec/Leden 2005/2006

Co se na nás chystá v roce 2006 ?

Milan Hejkrlík, místopředseda OVV

Vážení přátelé,

po zhruba dvouměsíční odmlce držíte v rukách další číslo našeho zpravodaje. Přelom roku nás vede k bilancování, co jsme stihli a co nás naopak čeká. V novém roce toho nebude málo. Pokud bych tato očekávání měl kvantifikovat, tak čeká čtvero voleb (poslanecké, dvoje komunální - do zastupitelstva městské části a zastupitelstva hlavního města Prahy) a v neposlední řadě volby senátní. Nezbývá nám, než jen zatnout zuby, zapojit francovkou namasírované svaly a vrhnout se do volebního boje.

Na stranické půdě nás hned v prvním čtvrtletí bude čekat mimořádný sjezd, kterému budou předcházet obvodní a krajské konference. A aby těch konferencí nebylo málo, tak budou následovat obvodní volební konference pro komunální volby a v závěru roku výroční volební konference, která završí dvouletou činnost současného OVV.

Když ke všemu připočteme deset schůzí místních organizací, nejméně deset schůzí obvodního výkonného výboru, jednání klubů zastupitelstva, tak nám z této rovnice vyjde, že budeme prakticky v každodenním kontaktu. Všem přeji, ať tyto kontakty jsou jen milé a příjemné.

Milan Hejkrlík

Uvnitř tohoto vydání:

Návrh zákona o územním plánování a stavebním rádu	2
Tri provinění komunistů na sociální demokracii	3
Jsou média objektivní?	4
Jak je to s nápisem drogerie	5
Novoroční projev předsedy vlády ČR	5
CO nám dala vláda ODS ?	6

Číslo měsíce

42 %

dotazovaných se domnívá, že Jiří Paroubek by byl po volbách nejspokojenějším premiérem.

PF 2006

Návrh zákona o územním plánování a stavebním řádu

Ing. Miloš Máša, poslanec Parlamentu ČR

Schválený návrh zákona o územním plánování zpřehledňuje, zjednodušuje a zkracuje postupy územního plánování a řízení podle stavebního zákona.

Příprava tohoto zákona trvala čtyři roky, které uběhly mezi schválením věcného záměru zákona vládou ČR a předložením do Parlamentu ČR. Ty byly naplněny celou řadou jednání jak na úrovni státní správy, tak mezi státní správou a veřejností.

Účelem návrhu zákona je vytvoření efektivního systému nástrojů územního plánování a stavebního řádu, který bude zajišťovat udržitelný rozvoj území a umožňovat přípravu a realizaci potřebných změn v území. Domnívám se, že koncepce zákona je dobrá a obsahuje řadu nových pozitivních prvků.

Jedinečnost nové právní úpravy bez ohledu na její kvalitativní stránku spočívá především v rozsahu, jakým přetváří či lépe znovuvytváří základní kámen stavebního práva v České republice.

Na rozdíl od přecházejících novel, jež se snažily implantovat původní zákon z roku 1976 na dnešní právní prostředí se v tomto případě jedná o zcela nový komplexní zákon.

Již po formální stránce se jedná oproti stávající úpravě o zcela odlišný dokument. Svým rozsahem je zhruba třikrát obsáhlejší a podle kritiků návrhu tak bude i orientace občana třikrát náročnější. Jako protiargument k tomuto tvrzení je nutno zdůraznit institut územní plánovací informace, která v tomto zákoně nebude řešit pouze formu řízení, ale rovněž podmínky a věcné otázky související s rozhodnutím. Územní plánovací informace tak stavebníkovi poslouží k tomu, aby se dozvěděl za jakých podmínek mu bude projekt povolen. Ve stejné míře by se to mělo týkat stavebníka i investora větších developerských celků. Přispět by k tomu měl rovněž nově zaváděný pojem koordinovaného stanoviska správního úřadu vydaného namísto několika stanovisek v rámci různých právních předpisů.

Správní úřad bude vázán předchozími stanovisky a neměl by tak za stejných podmínek svévolně zvyšovat požadavky vůči stavebníkům.

Již samotná struktura nového stavebního zákona by měla napomáhat k celkově lepší orientaci v tomto právním předpisu.

Pro developerskou činnost je podstatné vymezení pojmu „zastavěná a nezastavěná území“. Účelem definice je zkomplikovat nebo přímo vyloučit postupné zastavování území pomocí jednotlivých územních rozhodnutí bez celkového pohledu. Pokud se vydává územní rozhodnutí, jsou pro zrychlení navrženy dvě základní formy řízení, Jsou jimi *řízení standardní včetně ústního jednání* a *zjednodušené územní řízení*, jež je v podstatě vydáním rozhodnutí bez řízení, a to v případě, že se v zákonné 15ti denní lhůtě od zveřejnění neobjeví námitky. V opačném případě se celé řízení vrací do základní roviny v plném rozsahu.

Obdobně je do nového znění zákona zahrnut i institut zkráceného stavebního řízení a s ním související osoby autorizovaného inspektora.

Zkrácené stavební řízení by bylo možné využít, jestliže bude žádost investora či stavebníka doplněna souhlasnými závaznými stanovisky dotčených orgánů, vyjádřením účastníků řízení, projektovou dokumentací a stanoviskem zmíněného autorizovaného inspektora.

Velice sledovaná je změna týkající se povolání staveb pro bydlení a rekreaci do 150 m² zastavěné plochy s jedním podzemním podlažím do 3 m a nejvýše dvěma nadzemními podlažními a podkrovím, tedy většinou rodinných domů.

K provedení stavby objektů, které vznikají v zastavěném území nebo zastavěných plochách, bude stačit ohlášení bez předchozího územního rozhodnutí nebo územního souhlasu. Parametry stavby, jako například rozměry či vzdálenost rodinného domu od okolních objektů, ošetří vyhláška o obecných požadavcích na využití území.

Dále stavebníci individuálních staveb se mohou vyhnout i kolaudačnímu řízení, a to v případě, že stavebník oznámí ve lhůtě 30 dnů předem stavebnímu úřadu, že objekt hodlá využít.

Rozsáhlou diskusi podnítl rovněž pasáže týkající se předkupního práva měst a obcí (krajů, státu) k pozemkům určeným pro veřejně prospěšné stavby. Jedná se o snahu zabránit spekulativnímu převodu nemovitostí.

Zákon by přinesl zásadu, podle níž pozemky související se stavbou typu „dálnice“ nebudou nabídnuty komukoliv, ale přednostně státu za obvyk-

lou cenu stanovenou znaleckým posudkem. Někteří oponenti poukazují zejména na zjednodušené vymezení pojmu „veřejný zájem“.

V závěru je nutno konstatovat, že stavební zákon je nejvýznamnějším právním dokumentem v oblasti stavebnictví. S jeho změnou souvisí celá řada dalších zákonů včetně vydání zákonů upravujících dílčí oblasti.

Tři provinění komunistů na sociální demokracii

Jaromír Šída, senior MO Libeň

Na podzim minulého roku předseda lidovců Kalousek rozvířil naši politickou scénu návrhem zákona na zákaz komunistické strany. Podle mého názoru lidovci nejsou ti praví, kterým komunisti nejvíce ublížili, měli přece v komunistické vládě dokonce svého ministra, pátera Plojgara!

Nejvíce komunisti ublížili sociální demokracii a to několikrát. Poprvé to bylo ještě za starého Rakouska. Tehdy si ještě neříkali komunisti, ale tvořili tzv. centristickou frakci naší strany usilující za zachování rakousko-uherského mocnářství, pokud se přemění na federativní stát. Vůdcem této frakce byl Dr. Bohumil Šmeral. Opačný názor měli tzv. autonomisté usilující o národní samostatnost. Ti v sociální demokracii tvořili převážnou většinu.

Vlivem 28. října centristé dočasné ustoupili do pozadí. Avšak již v roce 1919 bývalí centralisté, opět vedeni Šmeralem a ovlivněni ruskou revolucí z r. 1917, přikláněli se k bolševickým metodám boje o moc a jako levicové frakce sociální demokracie hlásili se k diktatuře proletariátu zakládaného Sovětského svazu.

14. září 1920 vedení sociální demokracie vyloučilo levicovou frakci ze svých řad. Levice na to reagovala násilným obsazením Lidového domu a vydavatelství Práva lidu. 21. září 1920 začala vydávat své Rudé právo. 25. října 1920 z rozhodnutí soudu měla levice Lidový dům vyklidit. Ta však neposlechla a tak teprve 9. prosince na příkaz vlády policie donutila levici Lidový dům opustit. V roce 1921. V roce 1921 se pak levice sociální demokracie prohlásila za komunistickou stranu.

V té době komunisti začali sociální demokraty hanlivě označovat za sociálfašisty. To byl druhý případ, kdy komunisti ublížili naší straně.

V první polovině dvacátých let 20. století mnozí z těch, kteří se nechali poblouznit komunismem, poznali, že komunistická doktrína hezky zní, ale v praxi vede lidi do slepé uličky. K těm tenkrát

předseda sociální demokracie Antonín Hampl adresoval v Právu lidu svou výzvu k návratu do sociální demokracie v článku s nadpisem „Hoši, z vandru domů!“

Potřetí nás komunisti poškodili v roce 1948 a to opět zradou. Tehdy v důsledku únorových událostí, které se mohou klidně nazvat komunistickým pučem, se sociální demokracie názorově štěpila na tři křídla. Největší středové, vedené jejím předsedou Laušmanem, levě ovládané bývalým předsedou Fierlingerem a menší pravicově zaměřené křídlo řízené Majerem, kolem něhož se sdružovala hlavně inteligence. Levicové křídlo za pomoci policie, která byla v rukou komunistů, v únoru 1948 opět násilně obsadilo Lidový dům včetně sekretariátu sociálně demokratické strany a vydavatelství Práva lidu. Komunisté spolu se zrádcovským křídlem Fierlingerym nelegálně prohlásili sloučení sociálně demokratické strany s komunisty.

41 let pak čs. sociální demokracie žila jen v exilu. Teprve listopadová revoluce v roce 1989 umožnila čs. sociálním demokratům svobodně politicky pracovat.

Provinění komunistů na sociální demokracii je nejen prokázané, ale hlavně neomluvitelné. Proto jakékoliv omluvy dnešní KSČM, pokračovatelky KSČ, nestačí. Zločin se musí odčinit jedině dobrým skutkem. Dnes již není dostačující, aby se naši komunisté zřekli Marxe, Lenina, Stalina a Gottwalda včetně rudé hvězdy a srpů s kladivem. Je třeba zbavit se odpor vzbuzujícího adjektivu „komunistický“. Jestli komunisti se skutečně chtějí zařadit mezi demokratické strany a vážně myslí své omluvy za tři velké křivdy, kterých se dopustili na sociální demokracii, mají jedinečnou příležitost stejně tak náhle, jak svou stranu v roce 1921 založili, aby ji nyní sami rozpustili.

Jedině tak se u nás posílí levice a umožní se vybudovat dobře fungující sociální stát.

Jsou média objektivní?

Jaromír Šída, senior MO Libeň

Snad již od vzniku žurnalistiky se tisku přezdívalo „sedmá velmoc“, protože svou činností zasahovala do veřejných záležitostí, na jejichž ovlivňování si dělalo přednostní právo šest tehdy existujících velmocenských států. Ve 20. století vlivem technického pokroku žurnalistické povolání rozšířilo se do rozhlasu a televize a tak vznikl komplex nazývaný média.

Odjakživa platilo přísloví „koho chleba jíš, toho píseň zpívej“. Vztahuje se to tudíž bohužel i na média. V našich zemích již za starého Rakouska tisk byl ovládán státem a katolickým klérem a byl cenzurován policií. Je známo, jak dopadl objektivně píšící novinář Karel Havlíček.

Svobodný tisk jsme měli jedině za první republiky, kdy každá větší politická strana vydávala své noviny. Sociální demokraté tiskli Právo lidu, národní socialisté České slovo, komunisti Rudé právo, agráři Venkov atd. Občan se tak mohl seznámit s různými názory hlavně na politiku a měl tak možnost vytvořit si nejpravděpodobnější představu na veřejném dění. Svoboda tisku tak přispívala k jeho objektivitě.

Za protektorátu se o objektivitě tisku nedalo vůbec mluvit a stejně tak za čtyřicetileté komunistické diktatury.

Naději na objektivní zpravodajství dělali jsme si po Listopadové revoluci. Tehdy však v rámci publikovaného hesla „strany jsou pro straníky a Občanské fórum je pro všechny“ začala se razit jakási apolitická politika a snaha, aby všechen tisk psal nezávisle a aby se podobně chovaly i rozhlas a televize.

Mediální redaktoři, kteří až doposud byli loajální s komunistickým režimem, rychle se překabátili, jako se přemístí peretyngl v pendlovkách z levé krajní polohy do pravé, a rázem všichni se více či méně hlásili k pravicovým politickým názorům. Podle toho začali novináři psát. A tyhle nové manýry většině redaktorů zůstaly až dodnes. Poznává se to bezpečně na rukopisu novinářů, na hlase rozhlaso-

vých reportérů a na grimasách televizních moderátorů.

Ze snahy po objektivní žurnalistice přešlo se na pravicové nazírání většiny našeho tisku. Tomu dopomohl především zahraniční kapitál, který skoupil většinu českých novin. Názorným příkladem je všechen tisk vydavatelství Vltava-Labe-Press ovládané bavorským majitelem, jenž patrně nemá daleko k sudetskému Landsmannschftu. Řada deníků se změnila na bulvární tisk po vzoru Blesku, který v poslední řadě začal papouškovitě napodobovat i Večerník Praha. Žurnalisté si zavedli jakousi autocenzuru.

Snad jediným objektivně píšícím deníkem je Právo. Většina tisku si osvojuje způsoby bulvární žurnalistiky. Honí se za senzací, pachtí se po různých rozdělaných kauzách, vyhledává skandály veřejně známých osob a přímo se bahní v aférách předních politiků. Tas se zcela periodicky na stránkách tisku objevují různé senzace. Několik dní rozmazávají špínu na napadený objekt, až pozvolna, jako kometa na obloze, senzace vyčpí do ztracena.

V mnoha případech totiž se stane, že kritizovaná fyzická či právnická osoba se ohradí, vysvětlí novinářský omyl a dohra se často koná před soudem nebo v lepším případě pro tisk omluvou v novinách. Tuto omluvu však čtenář sotva najde, protože se objeví otištěna velmi drobným písmem v zastrčeném koutku na stránce, kterou lidé většinou jen přehlížejí a nečtou.

Je tedy jen na čtenáři nebo posluchači, zda je natolik sečtělý a soudný, aby poznal, co je pravda, o čem by se dalo pochybovat a co je pustou lží. To se týká i zveřejňování průzkumů o momentálních sympatiích občanů s tou či onou politickou stranou či osobností. I tyto průzkumy nemůžeme považovat za objektivní.

Média mohou být objektivní jen tehdy, budou-li jednat ve smyslu, že objektivní je jen to, co je věčné, nestranné, neosobní, obecně platné, skutečné a jsoucí bez předsudků.

Jak je to s nápisem drogerie?

Všichni jste již měli příležitost se seznámit s novým sekretariátem. Snad jedinou jeho vadou je velký nápis drogerie umístěný nad výlohami a vstupními dveřmi. Toto dědictví po předchozích provozovně bylo diskutováno na snad všech listopadových schůzích místních organizací a předcházela mu diskuse na listopadovém OVV.

Předsednictvo OVV oslovil několik firem, které se zabývají tvorbou grafických štítů, vyřezávanou grafikou apod. Odhadované náklady na odstranění skleněné tabule a její nahrazení novou s textem Informační centrum České strany sociálně demokratické v Praze 8 se pohybovaly v rozmezí 12 – 17 tisíc Kč. Zároveň byla oslovena společnost Austis, která dům, ve kterém máme pronajaty prostory, spravuje. Bylo nám přislíbeno, že vývěsní štít bude odstraněn zabílením. Toto však není možné provést v zimním období.

OVV se domnívá, že za této situace by byla částka kolem 15 tis. Kč vyložena naprosto neúčelně, těch pár měsíců do jara to pod „drogerii“ snad přežijme.

Novoroční projev předsedy vlády ČR

přepis projevu na ČT24

Vážená a milí spoluobčané, dámy a pánové,

poprvé v roli premiéra mám možnost pozdravit Vás s novým rokem. Mám z toho velkou radost, ale i trochu rozpaků. Po pravdě řečeno z těch oficiálních novoročních projevů, kdy se před důležitě bilancuje mi často naskakuje husí kůže. Má to své zaběhnuté klišé, jako diplomatický přípitek, či nekolog a mluví se tak hlubokomyslně, jako bychom zestárlí, ne o rok, ale snad o celé století. Proto, když teď společně nahlížíme do kolébky slavného novorozence jménem "2006" a zamýšlíme se jaký as bude, ušetřím Vás dlouhých řečí. Ostatně už jsem řekl, že je slavný a jsem přesvědčen, že slavný bude. Tedy tak, jako je slavný obyčejný lidský život.

Jsem pevně odhodlán a považuji to za reálné, abychom k tomu vytvořili lepší ekonomické podmínky. Proti profesionálnímu opatrovnickému ekonomu, kteří opět přibrzdí, věřím, že pětiprocentní růst ekonomiky udržíme a na této bázi citelně zvýšíme životní úroveň. Považuji za nutné, aby se tomuto rychlému tempu přizpůsobil růst reálných mezd, ovšem i penzí. Vláda vytváří takové investiční a exportní šance, že ať už volby dopadnou jakkoliv, průměrná mzda překročí kdysi planě slibovanou bájnou hranici 20 tisíc korun. Ujišťuji Vás, že na tuto mzduovou kartu si můžete klidně vsadit. To není hazard, naše členství v Unii se zúročuje, v získávání zahraničních investic, včetně příspěvků z Unie budeme usilovně pokračovat. Neslibuji žádná daňová kouzla, ale více i kvalifikovanější a lépe placené, ovšem-

že poctivé práce. V této éře informací roční ekonomická prognóza nemusí mít velkých odchylek, takže mému optimismu můžete věřit. Přispět ale musíme všichni.

Poněkud obtížnější to bývá, pokud jde o předpovědi společenské. Ale i zde chci vyjádřit rozhodnou vůli k zásadnímu pokroku. Především pokud jde o vymýcení jedovatého býlí korupce. Hesel, slov a slibů bylo přespříliš. Nyní jde o to, abychom konkrétními opatřeními v legislativě, v policii i soudnictví inteligentně připravili razantní výpad do řad korupčníků. Nedejme se zmást výtečníky, co křičí "chyťte zloděje", všemi těmi pány Krejčíři a mafiány, kteří se senzacechtivými jednotlivci v médiích fabrikují falešné korupční veleaféry až na pokraj otřesení státní stability.

Vzpomeňme, jak v tomto směru oslnivě vystupoval a poučoval pan Kožený i s jeho známými politickými oporami. Pan Kožený už konečně sedí a vláda se nesmí bát zaútočit na ty další. Ovšem zcela konkrétně. Chci na tomto poli postupovat s novou razancí a zcela neúprosně. Současné rozbujelé finanční podvodnictví se sblíží s organizovaným zločinem, který dále rozšiřuje též svůj temný byznys v drogách a prostituci. Jde mi o nové účinné zásahy do celé organizační i kádrové struktury policie i justice s ambicí dosáhnout konečně rozhodný zlom. Musíme naši zemi očistit od kriminálních živlů a jejich podhouby.

Republiku musíme taky ochránit před nebezpečím terorismu. Chci výrazně zaktivizovat příslušné složky tajných služeb i bezpečnostních sborů. Ovšem budu klást nové nároky i na naši zahraniční politiku, protože boj s terorismem to nejsou především tajné služby, ale řekl bych, že daleko více diplomacie a mezinárodní spolupráce.

Tato mezinárodní spolupráce rozhodně bude světlým bodem celého našeho nového roku. Je to mé pevné přesvědčení realisticky opřené o naše členství v Evropské unii. Euroskeptičtí hrobaři, kteří tak horečně mudrovali kolem problémů francouzského referenda, dnes nakonec mlčí. Kolik oni by asi svou politikou dokázali získat peněz od EU? Ta-

ké těch 90 miliard? Vedle úspěšného schválení rozpočtu bychom mohli poukázat na celou řadu plodných summitů jako EU - Čína, EU - Rusko, EU - Ukrajina, další intenzivní přístupová jednání, nové vnitřní dohody i reformy. Je to nesmírně dynamický, bohatě životaschopný vývoj a jak bych při dnešní příležitosti chtěl zdůraznit, vývoj plný mezinárodního porozumění, skutečného lidského přátelství. Proto z celého srdce pozdravuji a přeji šťastný rok také našim evropským spoluobčanům.

Takže šťastný a veselý nový rok všem u nás v Česku.

Jiří Paroubek

Co nám dala vláda ODS?

Dá se to shrnout prostě: Ta nám dala!

ODS v čele s Václavem Klausem předala zemi v naprostém morálním a hospodářském úpadku. V roce 1997 se Česká republika stala synonymem okrádání investorů, nedůvěryhodného kapitálového trhu, symbolem tunelování, příkladem ztracené transformační šance. Tvrdá slova na adresu české hospodářské politiky tehdy v Praze pronesl i Joseph Stiglitz, tehdejší hlavní ekonom Světové banky, dnes nositel Nobelovy ceny za ekonomii.

A nyní fakta: ODS předala zemi za situace hospodářského poklesu. V roce 1997 hrubý domácí produkt země dokonce poklesl a nevzpamatoval se ani v roce 1998. Od roku 1989 do roku 1998 vrostla průměrná reálná mzda o pouhých tři procenta. Téměř polovina obyvatel země se měla materiálně hůře než před listopadem 1989 (!!).

ODS provedla kupónovou privatizaci, která umožnila skandálním způsobem rozkrást národní bohatství, především ve jméno obohacení úzké vrstvy tunelářů. Vlajkovými loděmi ODS byli Kožený, Stehlík, Soudek, Zemek a Železný. I příchod Volkswagenu do boleslavské Škodovky byl dojednáán ministry české vlády Petra Pitharta, tedy nikoliv ODS.

ODS nevytvořila vhodné podmínky ani pro zahraniční investice, ani pro rozvoj českého kapitálu a do dnes je proti investičním pobídkám. Odložení restrukturalizace podniků znamenalo dlouhodobou přežímánost a zamezilo na léta modernizaci českého průmyslu. ODS se chlubí tím, že neměla deficity veřejných financí. Není to pravda. Pokud přepočteme deficity veřejných financí podle běžných mezinárodních metod, pak právě Václav Klaus byl v této disciplíně rekordmanem. Podle metodiky ESA 95, která je základním mezinárodním měřítkem veřejných financí, dosáhla ODS dvakrát dvouciferných deficitů veřejných rozpočtů.

A nakonec nám ODS ponechala skryté dluhy především ve zdevastovaných bankách, zničených podnicích, v zanedbané infrastruktuře, podfinancovaném školství, chřadnoucí vědě a výzkumu. Jen české banky musely být následně sanovány stovkami miliard korun, abychom se vyhnuli pádu českého národního hospodářství a většina obyvatel nepřišla o své vklady. Odhadujeme, že uhrazení všech těchto dluhů stálo české veřejné finance více než 500 mld. korun, což tvoří podstatnou část současného zadlužení ČR. Vláda ODS byla pro zemi naprostou hospodářskou katastrofou. Kdo nemá paměť, bude proto v příštích volbách volit ODS!

převzato z www.socdem.cz